

Sameksistens

De fleste har fått med seg at det finnes visse utfordringer med hensyn til fredelig sameksistens i både Israel og hele Midtøsten. Slik har det vært i flere tusen år.

Litt færre vet om at det finnes mye fremmedfiendtlighet også jøder imellom. Etiopiske jøder er underklasse. Nabolag i Israel med overveiende russisktalende befolkning er vitne til synkende huspriser og motsetningene mellom religiøse og sekulære kan være nokså kraftige.

Jeg vil ikke fornekte at utfordringer finnes. Selv det som er bra kan som regel bli bedre. Men det finnes også sameksistens. På lekeplassen eller stranda i Haifa hører man som regel både arabisk, russisk og hebraisk. Barna løper rundt, noen av de voksne som bader har vanlig badetøy mens andre bader med hijab og full påkledning. På butikken hvor jeg pleier å handle, jobber de arabisktalende sammen med de russisktalende. Seg imellom snakker de hebraisk. Kunder av mange ulike nasjonaliteter får service på

morsmålet sitt. I barnehagen der den yngste datteren vår går, jobber det israelere som er født i landet, med både hebraisk og arabisk som morsmål, i tillegg til noen som har innvandret senere i livet. Barnehagen har åpent søndag til fredag, men den som er kristen har selv alltid fredag om søndagen. Barna som går der er både jøder, kristne og bahaier, med litt ymse morsmål.

På skolen der den eldste datteren vår går, har rektoren et prinsipp om å formidle jødisk kulturarv. En del av den jødiske kulturarven er å fremme toleranse, så derfor jobber han aktivt for at prosentandelen mennesker med annen bakgrunn skal enda mer opp: etiopiske jøder, bahaier, drusere, kristne osv. Noen har endatil muslimsk far og jødisk mor.

Invitasjonslappene til felles bønnemøte for de evangeliske menighetene i Haifa skrives på hebraisk, arabisk, russisk og engelsk. Dessuten er de amharisktalende menighetene også med. Vi ber for Israel og hele samfunnet, vi ber om at flere skal komme til tro på Jesus, enten de nå er jøder, muslimer eller drusere.

Menigheten vi tilhører, Beit Eliahu, har medlemmer med høyst forskjellige morsmål, inkludert kinesisk og spansk. Noen har alltid med seg sin arabiske bibel for å følge med, mens andre hører

på simultantolkningen til engelsk eller russisk. Noen av barna i sabbatskolen går på arabisk skole og følger kristen kalender, så de har stort sett ikke ferie samtidig som de barna som går på hebraisk skole med jødisk kalender. Noen er små babyer, andre er i tenårene. Noen er unge voksne, andre er eldre voksne. Noen bruker rullator. Noen i menigheten er såpass velstående at de har au-pair, mens andre ikke alltid har nok til mat på bordet. Noen er nye i troen og ble kastet ut hjemmefra da de fortalte om sin tro på Jesus, mens andre har stått fram offentlig i menigheten og bedt om forbønn for rus- og pornografiavhengighet. Noen har kristen bakgrunn og liker å feire jul, mens andre har jødisk bakgrunn og ikke kan forstå hva som er bra med denne "trefesten". Alle er imidlertid med på å markere at Jesus Messias ble født, i tillegg til alle de andre jødiske høytidene som feires.

Verken Haifa by eller menigheten Beit Eliahu er perfekte. Det finnes spenninger og problem. Til dels store problem. Ting kan bli bedre. Men veldig mye er veldig bra, både ute i byen og i menigheten. Men for all del: Prosentandelen som tror på Jesus både kunne vært og kan bli høyere...

Andreas Johansson

KORRESPONDENT-
BREVET

FLERKULTURELT

Israel er et av de landene i verden som har størst etnisk, språklig og kulturelt mangfold.

I vår serie "Korrespondentbrevet" gir våre utsendinger og lokale medarbeidere oss et dypere innblikk i arbeidet de står i for Israelsmisjonen. Et lite glimt fra hverdagen, en betraktning over det messianske, kristne eller jødiske miljøet, en personlig observasjon, eller en kommentar til den politiske eller religiøse situasjonen i landet er noe av det vi kan vente oss. Denne gangen er det Israelsmisjonens stedlige representant i Haifa, Andreas Johansson, som gir oss innblikk i et av verdens mest flerkulturelle samfunn – nemlig det israelske.